

Dokters, neem vrouwen (en hun kwalen) eens serieus

Het '[Handboek voor vrouwen met mysterieuze kwalen](#)' is onlangs verschenen. Het is het relaas van een chronisch zieke vrouw, die van het kastje naar de muur wordt gestuurd, op onderzoek uitgaat en tot de ontdekking komt dat veel ziektes waaraan vrouwen lijden niet worden herkend of erkend door de medische wereld. Hoe komt dat? En: wordt het niet eens tijd dat te veranderen?

Bij Sarah Ramey begon het met een urineweginfectie, die met een antibioticakuur wel te behandelen zou zijn. Dat bleek echter niet het geval. Sterker nog, in de jaren die volgden kreeg Ramey er steeds meer klachten bij. Van extreme vermoeidheid, buikpijn en candida tot darmklachten: de lijst werd langer en langer. Als dochter van twee artsen besluit ze, ten einde raad, zelf op onderzoek uit te gaan. Ze komt erachter, na vele gesprekken met vrouwen die net zulke vage klachten hebben als zij, dat ze verre van de uitzondering is.

Ramey besluit een boek te schrijven over al die chronische ziektes die vooral bij vrouwen voorkomen, van MS tot het chronischevermoeidheidssyndroom en de ziekte van Lyme. Tijdens haar zoektocht valt het haar op dat al die zieke vrouwen, die ze WOMI'n noemt ('*women with a mysterious illness*') vaak niet serieus zijn genomen door artsen: dat ze bijvoorbeeld te horen hebben gekregen dat ze te gestrest zijn, of dat het alleen maar 'tussen de oren zit'.

Herkenbaar, weet journalist en blogger Vala van den Boomen. Pas na 36 (!) jaar kwam er een einde aan de zoektocht naar de

mysterieuze ziekte die zij bleek te hebben: het syndroom van Ehlers-Danlos, een verzamelnaam voor een zeldzame erfelijke groep bindweefselafwijkingen.

(Bron en volledig artikel [RTL Nieuws](#))